

Czesław Szpakowicz o „Warszawskim karnawale“

5 panien z prowincji zjeżdża do Warszawy, na karnawał, w poszukiwaniu mężów. Tatus i mamusia córeczkom oczywiście towarzyszą, bo przecież w 1900 r. inaczej nie wypadało. No i zaczyna się zabawa...

— Dużo muzyki, tańca i piosenek wplątamy do „Warszawskiego karnawału“ Cyryla Danielowskiego — mówi o premierze „Komedii“ dyrektor teatru, inscenizator i reżyser sztuki, Czesław Szpakowicz — szukając jak najbardziej komunikatywnej formy dla tego starego wodewilu. Chcielibyśmy żeby ta inscenizacja była okazją do bezpośredniej zabawy z widzami. Przebudowaliśmy nawet proscenium, żeby zbliżyć aktora do publiczności, a widzów wprowadzamy do łóż, tuż przy scenie. Pokazujemy karnawał, „z myszką“, ale na wesoło, w salonie i w kuchni, w gronie elegantów we frakach i w mundurach strażackich.

5 córek z prowincji to: Sojecka, Wejman, Jamry, Massalska i Dzierzbicka. Rodziców grają Helena Gruszecka i Julski. Gościnnie tańczy Danuta Kwapiszewska. Poza tym występują: Ryłska, Kaluski, Klodkowski, Niewinowski, Pletraszkiewicz, Ros, Ruśniaczek, Samogi, Stepowski i Tkaczyk.

Choreografia: Witold Grucza. Kostiumy: Irena Nowloka. Oprawa muzyczna: Tadeusz Kierski. Teksty piosenek: Zlemowit Kuniński. (il)